

življenju. Živeti zaobljube brez molitve je suženjstvo in trpljenje. Najprej se je potrebno teh zaobljub v polnosti zavedati in jih živeti v vsakdanjem življenju. Ta trojček zaobljub, ki me vedno znova spominja na Sv. Trojico, je potrebno živeti tudi izven samostanov, vsak dan, kjer koli. Potem smemo reči: "Vsak dan živim v polnosti". To ne pomeni, da bom počel vse, kar se mi zahoče, ker lahko s tem početjem ogrozim druge. Smisel izpolnjevanja zaobljub je v tem, da dajejo življenju polnost, ga izpolnijo v njegovi notranjosti. Nesmiselno jim je nasprotovati, tudi če je človek poročen ali samski. Kako bomo zvesti, če smo razdvojeni, če ne živimo čistosti srca v mislih, besedah in dejanjih? Kako bomo priznali sočloveka, ga sprejeli, mu obvezali rane, ga nasičevali, če ne bomo sami ubogi...? Kako bom nekemu pokoren, če se še moji pameti pokorščina upira?

Biti v samostanu je veselje, ki ga je težko opisati. Živeto veselje je več kot govorjeno veselje. Zaobljube ne prinesejo denarja, zato so za tiste, ki vse gledajo skozi denar ali druge koristi, nesmisel. Veste, za Boga moraš res biti 'vsekan' in to zelo, a mi ni žal. Upam, da bom vedno bolj. Jezusu ni pomembno kaj misli okolica o tej 'norosti', temveč iskrenost, ponižnost v življenjskih odločitvah.

Sebi in vsem vam, ki ste to prebrali, želim "Božje norosti". Tako bo veselje v tem, kar trenutno preživljamo in živimo. Mir in vse dobro v Laško!

Majda HRASTNIK (Brstnik)
 *1951 +2019

Cerkveni ključar Franc HRASTNIK (Skudnšek) se ob boleči izgubi svoje žene Majde iskreno zahvaljuje: cerkvenim pevcem za zapete pesmi pri sveti maši zadušnici in pri grobu; duhovnikom Roku Metličarju, Klemnu Jagru, Petru Marčunu in Ivanu Hrastniku za darovano sveto mašo, posebej gospodu župniku Roku Metličarju za besede vere in upanja, ter pogrebni obred; vsem, ki ste zanj darovali za svete maše ali v dober namen; za sveče; sosedom za molitev; za čuteč nagovor po sveti maši in vsem, ki ste mu v težkih trenutkih stali ob strani, mu izrekli sožalje in besede tolažbe.

<p>Maše v prihodnjem tednu</p> <p>4. NED. MED LETOM, 3.2.</p> <p>7.00: živi in + farani</p> <p>9.00: + Zdenka ZUPANC, 20. obl., in rodbina ZUPANC + Olga KRAJNC</p> <p>10.30: + Blaž LOKOŠEK + Pavel MASTNAK, 7. obl.</p> <p>15.00: Vera in luč</p>
<p>PONEDELJEK, 4.2., sv. Janez de Britto, jezuit, muč.</p> <p>7.30: + Tinka KOMERIČKI + Darinka DEŽELAK + Štefanija OJSTERŠEK</p>
<p>TOREK, 5.2., sv. Agata, devica, mučenka</p> <p>18.00: + Fanika BOUHA, 30. dan + Franciška KRAŠOVEC + Ludvik VERBOVŠEK</p>
<p>SREDA, 6.2., sv. Pavel Miki, duh. in drugi japonski muč.</p> <p>9.30: + Blaž LOKOŠEK, obl. + Majda HRASTNIK (Brstnik) + Jožefa CENTRIH</p>
<p>ČETRTEK, 7.2., sv. Nivard, redovnik</p> <p>18.00: + Ivan DEŽELAK, obl., in vsi + iz družine DEŽELAK + Ivan RAZBORŠEK</p>
<p>PETEK, 8.2., sv. Hieronim Emiliani, red. ust.; Prešer.d.</p> <p>7.30: Justina ŠKORJA</p> <p>18.00: + Martin ŠKOBERNE, obl. + Franc PAUŠEK, starši in vsi + iz družine PAUŠEK</p>
<p>SOBOTA, 9.2., sv. Apolonija, devica, mučenka</p> <p>18.00: + Ivan BELEJ + Ivo STOPAR</p>
<p>5. NEDELJA MED LETOM, 10.2.</p> <p>7.00: živi in + farani</p> <p>9.00: + Franc KLEZIN, obl., in Rozalija + Jože SLAPŠAK, starši, Marijana VIDEČ in Franci PETEK</p> <p>10.30: vsi + ŠTRAUSOVI + Adelbert OJSTERŠEK</p> <p>V tednu od 04. do 08. februarja je reden verouk.</p>

MARTINOVA LILIJA

03. februar 2019, leto 11, št.: 05

“Zdaj odpuščaš,
Gospodar, svojega
služabnika

po svoji besedi v miru,
kajti moje oči so videle
tvoje zveličanje... luč v
razodetje poganom in
slavo Izraela,
tvojega ljudstva.”

SVETI BLAŽ (3. februar)

Ime BLAŽ v grščini pomeni »krivonog«, v latinščini »jecljajoč«, v staronemščini pa »neomajen zaščitnik«. Štirideset dni po Božiču, obhajamo svečnico, dan, ko se spominjamo Jezusovega darovanja v templju, kamor sta ga odnesla Marija in Jožef in se s tem tudi zahvalila Bogu za neprecenljivi dar, ki jima je bil položen v zavetje njunega naročja. Dan po svečnici (3. februarja), duhovnik prekriža dve beli, na svečnico blagoslovljeni, sveči, kot simbol luči in razsvetljenja temé duha, ki prežema vse kristjane, ki smo otroci Luči. Beli sveči duhovnik pridržni na vratu ali nad glavo vernika z besedami:

»Po priprošnji svetega Blaža, škofa in mučenca, naj te Bog varuje bolezní v grlu in vsakega drugega zla. V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen.«

Tako cerkev posebno moli za svoje vernike, ki pobožno prejemajo Blažev blagoslov/žegen, ki je v pisnem (pisano z malo začetnico) in pogovornem jeziku, neupravičeno dobil pomen za nekaj, kar je neučinkovito, kar nič ne koristi, a hkrati tudi nič ne škoduje.

Življenje sv. Blaža večinoma temelji na legendah; v 3. stoletju je bil zdravnik in škof v mestu Sebaste v Armeniji (današnji Turčiji). V času cesarja Licinija (nasprotnika Konstantina Velikega), je bil kot goreč katoličan preganjan, zato se je umaknil v samotno votlino v argejsko gorovje, kjer so mu družbo delale divje zveri, ki jih je škof, s svojo milino in skrbjo ukrotil. Ko so ga naposled ujeli ter ga peljali k sodniku, je na poti ozdravil materi sina edinca, ki je požrl ribjo kost in ga s tem rešil gotove smrti. Ni pa rešil samega sebe pred silnim mučenjem in smrtno obsodbo, po kateri so ga razmesarili z železnimi glavniki in na koncu obglavili. Do zadnjega je sv. Blaž goreče molil k Jezusu in branil svojo vero.

Tako je sv. Blaž postal eden iz med 14-ih zavetnikov v sili, katere so pričeli častiti v srednjem veku, ko so se ljudje, zaradi raznih kužnih bolezní, znašli v hudih stiskah.

Velja za mogočnega priprošnjika, ne samo za bolezní grla in vratu, tudi za zobobol, kašelj, bolezní mehurja, krvavitve, tvore, kolike. K njemu se zatekajo živinorejci,

zdravniki, čevljarji, krojači, peki, zidarji, muzikantje. Hkrati pa je tudi zavetnik domačih živali in konj. Upodobljen je kot škof ali starček s kodrastimi lasmi in brado, pri sebi pa ima glavnik, svečo, knjigo, volka in svinjo (svinjsko glavo).

Sv. Blaž pa je tudi vremenski svetnik: če je na Blaževo oblačno, bo ob sv. Juriju zelena trava; na svečnico in Blaževo lepo, veliko v jeseni vina bo; Ljubi sv. Blaž, glej da dežja daš.

V Sloveniji sta le dve cerkvi (v Kopru in v Padni) posvečeni sv. Blažu. Na SURS-u pa so zabeležili, da je na dan 1. 1. 2018 v Sloveniji živelo 6.953 Blažev in se tako njegovo ime uvršča na 37. mesto najpogostejših moških imen v Sloveniji. (PK)

*Gospod Jezus Kristus,
ti si rekel da z molitvijo in postom odganjamo zlo
ter z vero ozdravljamo bolnike.
Prosimo te, da nam, po priprošnji tvojega mučenca sv.
Blaža,
podeliš njegovo vero, s katero je premagal temine zla
in ljudske bolezní.
Naj nas vedno varuje na poti našega odrešenja.
Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, sinu tvojemu, ki živi
in kraljuje vekomaj. Amen.*

*Na praznik Gospodovega darovanja v templju obhajamo tudi dan posvečenega življenja, že triindvajseto leto. Pomislimo na vse, ki so prisluhnili Božjemu klicu in živijo kot redovniki in redovnice. Bog je v svoji previdnosti uravnava življenje vsakega posameznika in vseh tako, da začetimo medsebojno povezanost in pripadnost. Posebna karizma za poslanstvo odseva v redovnih skupnostih, saj jih je Bog prebudil po določenih ljudeh, ustanoviteljev in ustanoviteljic posameznega reda. **Rojak Klemen Slapšak**, brat minorit, nam odstira del svojega pogleda na življenje.*

ODLOČITEV, PRIPADNOST IN ŽIVLJENJE ZA OBLJUB

Dragi Laščani in Laščanke, težko je pisati v tem prečudovitem izpitnem obdobju. Vendar sem vmesne premore, ko bi se lahko sproščal in bral, namenil pisanju v zvezi z odločitvijo, pripadnostjo in kako živeti zaobljube čistosti, ubošva in pokorščine.

Mogoče se kdo sprašuje, zakaj ravno pisanje o tem. Vedno znova opažam, da se je težko za nekaj odločiti in stati za to odločitvijo v teh zanimivih časih. Moderni svet zahteva, da v tej vseobsegajoči ponudbi človek sprejme odločitev, a ponudba pomeni: izberi to, kar ti je všeč in živi Življenje.

Vsaka odločitev in pripadnost družini, župniji, skupnosti... zahteva, da nekaj opustimo. Težko se je od nečesa ločiti, če je tako čisto dobro. Ker mi že tako prav gódi biti v "hotelu" mame in ata. Mam'ca pere, atek skrbi, da je vse v redu, malo jima grem pomagat, če me seveda prosita, ampak tako ali tako sta me dolžna preživljati, zakaj sta me pa imela... Naj me preživljata, ker sta me po zakonu dolžna. Spomnim se, da sem velikokrat kupil kakšno stvar, čeprav mi ni nihče naročil, in nisem pomislil o vračilu denarja za kupljeno. Tudi to je znamenje pripadnosti družini. Ata je vedno rekel: "Denarja vam ne bom dajal, a dal vam bom nasvete." Pri mojih starših je zgled brez nasvetov povedal in še govori več kot vse drugo.

Zakaj sem to napisal? Pot, ki jo živim, ni pot mojih staršev, ampak je moja, ker hodim po njej skupaj z Jezusom. Starša me pri odločitvi podpirata z molitvijo in dobrimi nasveti. Nečesa se je potrebno zavedati: ni pomembno, kje je človek; v kakršnem koli stanu je, nosi samega sebe vedno s sabo. Namesto nas se ne bo nihče spremenil. Pomembna je odločitev, ki nikoli ni končna. Kdo nam lahko zagotovi, da bomo preživeli še en dan? Nihče, ker ne vemo ne ure ne dneva. Varnost "hotela" ata in mame se podre prej ali slej. Mene je premetavalo tri leta tako, da sem mislil na vse mogoče. To je noro - za redovnika, v samostan... Rekel sem si: "Svojih otrok ne bom nikoli opazoval, ne bodo del moje krvi..." Ampak molitev dela čudeže, ker se po njej se rojevajo redovniški, duhovniški in misijonski poklici. Odločitev je bila na koncu zelo lahka. Zame je najtežji del v življenju vedno razmišljanje o stvári. Avse se spremeni, ko prihajam do nje po molitvi, ki ni sistem "daj - dam". Molitev je vztrajnost, ki nam po Sv. Duhu odkriva bistveno. Odločitev na koncu vseh pretresov je tako hitra in umna, da ji človek s svojo pametjo težko sledi. Enostavno se je treba "vreči v morje in plavati". Pridejo valovi, burja se stopnjuje, a v življenju je pomembno, da znamo "plavati" in vsak zamah izročati v varstvo Njemu, ki nas je poklical v življenje.

Pri vsem tem lahko vsakemu pomagajo zaobljube: čistost, ubošstvo in pokorščina. Zaobljube same po sebi nimajo velike vrednosti, vendar ponotranjenje teh zaobljub daje smisel